

Aquestes esmenes van entrar en vigor de forma general i per a Espanya l'1 de març de 2002 de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).g).ii) del Conveni de 1973.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 24 d'abril de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

9234 *ESMENES de 2000 al Codi internacional per a la construcció i l'equip de vaixells que transportin productes químics perillosos a granel (codi CGRQ), aprovades el 5 d'octubre de 2000 mitjançant Resolució MEPC.91(45). («BOE» 115, de 14-5-2002.)*

RESOLUCIÓ MEPC.91(45)
(Aprovada el 5 d'octubre de 2000)

ESMENES AL CODI PER A LA CONSTRUCCIÓ I L'EQUIP DE VAIXELLS QUE TRANSPORTIN PRODUCTES QUÍMICS PERILLOSOS A GRANEL (CODI CGRQ)

El Comitè de Protecció del Medi Marí,

RECORDANT l'article 38.a) del Conveni constitutiu de l'Organització Marítima Internacional, article que tracta de les funcions que confereixen al Comitè els convenis internacionals relatius a la prevenció i la contenció de la contaminació del mar;

RECORDANT TAMBÉ la resolució MEPC.20(22), mitjançant la qual va adoptar el Codi per a la construcció i l'equip de vaixells que transportin productes químics perillosos a granel (codi CGRQ);

PRENENT NOTA de l'article 16 del Conveni internacional per prevenir la contaminació pels vaixells, 1973 (d'ara endavant denominat «Conveni de 1973»), i de l'article VI del Protocol de 1978 relatiu al Conveni internacional per prevenir la contaminació pels vaixells, 1973 (d'ara endavant denominat «Protocol de 1978»), en els quals, conjuntament, s'especifica el procediment d'esmena del Protocol de 1978 i es confereix a l'òrgan competent de l'organització la funció d'examinar i aprovar les esmenes al Conveni de 1973, modificat pel Protocol de 1978 (MARPOL 73/78);

PRENENT NOTA TAMBÉ que el Comitè de Seguretat Marítima, en el seu 72è període de sessions, va examinar i va aprovar les propostes d'esmenes al codi CGRQ;

PRENENT NOTA A MÉS de la resolució MEPC.90(45), mitjançant la qual el Comitè va adoptar les corresponents esmenes al Codi internacional per a la construcció i l'equip de vaixells que transportin productes químics perillosos a granel (codi CIQ);

RECONEIXENT la necessitat que les esmenes al codi CGRQ entrin en vigor en la mateixa data que les corresponents esmenes al codi CIQ;

HAVENT EXAMINAT les propostes d'esmenes al codi CGRQ, distribuïdes de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).a) del Conveni de 1973,

1. ADOPTA, de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).d) del Conveni de 1973, les esmenes al codi CGRQ, el text de les quals figura a l'annex d'aquesta resolució;

2. DECIDEIX, de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).f).iii) del Conveni de 1973, que les esmenes es consideren acceptades l'1 de gener de 2002, llevat que, anteriorment a aquesta data, un terç com a mínim

de les parts, o les parts les flotes mercants combinades de les quals representin com a mínim el 50 per 100 del tonatge brut de la flota mercant mundial, notifiquin a l'organització que rebutgen les esmenes;

3. CONVIDA les parts que prenguin nota que, de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).g).ii) del Conveni de 1973, les esmenes entren en vigor l'1 de juliol de 2002, si s'accepten d'acord amb el que disposa el paràgraf 2 supra;

4. DEMANA al secretari general que, de conformitat amb el que disposa l'article 16.2).e) del Conveni de 1973, remeti còpies certificades d'aquesta resolució i el text de les esmenes que figura a l'annex a totes les parts en el Protocol de 1978, i

5. DEMANA A MÉS al secretari general que remeti còpies d'aquesta resolució i de l'annex als membres de l'organització que no siguin parts en el Protocol de 1978.

ANNEX

Esmenes al Codi per a la construcció i l'equip de vaixells que transportin productes químics perillosos a granel (Codi CGRQ)

CAPÍTOL II

Contenció de la càrrega

2.12 Conductes flexibles per a la càrrega instal·lats al vaixell:

1. L'actual secció 2.12 se substitueix per la següent:

«2.12 Conductes flexibles per a la càrrega instal·lats al vaixell:

2.12.1 Les disposicions dels paràgrafs 2.12.2 a 2.12.4 s'apliquen als conductes flexibles per a la càrrega instal·lats a bord dels vaixells l'1 de juliol de 2002 o posteriorment.

2.12.2 Els conductes flexibles per al transvasament de càrregues líquides i gasoses són compatibles amb la càrrega que es transporti i adequats per a la temperatura d'aquesta.

2.12.3 Els conductes flexibles sotmesos a la pressió de tancs o a la pressió de descàrrega de bombes es projecten amb una pressió de ruptura no inferior a cinc vegades la pressió màxima a què se sotmet el conducte flexible durant el transvasament de la càrrega.

2.12.4 Qualsevol nou tipus de conducte flexible per a la càrrega s'ha de sotmetre, amb els seus accessoris d'extrem, a una prova de prototip a temperatura ambient normal i a 200 cicles de pressió des de zero fins a dues vegades la seva pressió de treball màxima especificada. Una vegada realitzada aquesta prova de cicles de pressió, la prova de prototip ha de demostrar que la pressió de ruptura és igual a cinc vegades almenys la pressió de treball màxima especificada, a la temperatura extrema prevista per al servei. Els conductes flexibles utilitzats a les proves de prototip no es fan servir per a la càrrega. A partir de llavors i abans de la seva assignació al servei, cada nou tram de conducte flexible per a la càrrega que es fabriqui és objecte, a la temperatura ambient, d'una prova hidrostàtica a una pressió no inferior a 1,5 vegades la seva pressió de treball màxima especificada, però no superior a dos cinquens de la seva pressió de ruptura. Al conducte s'indiquen, amb estergit o per un altre mitjà, la data de la prova, la seva pressió de treball màxima especificada i, si ha de ser utilitzat

en serveis a temperatures diferents de la temperatura ambient, la seva temperatura màxima i mínima de servei, segons correspongui. La pressió manomètrica màxima de treball especificada no és inferior a 10 bar.»

CAPÍTOL III

Equip de seguretat i consideracions connexes

2. L'actual paràgraf 3.16.11 se substitueix pel següent:

«3.16.11 A bord del vaixell hi ha d'haver equip de primers ajuts sanitaris, inclòs equip de reanimació d'oxigen, i antidots contra les càrregues que s'han de transportar, tenint en compte les directrius elaborades per l'organització*.»

CAPÍTOL IV

Prescripcions especials

3. El text actual de la secció 4.1 se substitueix pel següent:

«4.1 Disulfur de carboni:

El disulfur de carboni es pot transportar amb una càrrega aïllant d'aigua o amb una càrrega aïllant d'un gas inert adequat, segons especifiquen els paràgrafs següents.

Transport amb càrrega aïllant d'aigua:

4.1.1 Es disposa el necessari per mantenir una càrrega aïllant d'aigua al tanc de càrrega durant l'embarcament, el desembarcament i el transport de la càrrega. A més, durant el transport es manté una càrrega aïllant d'un gas inert adequat a l'espai buit del tanc.

4.1.2 Totes les obertures estan situades a la part superior del tanc per sobre de la coberta.

4.1.3 Els conductes de càrrega acaben a prop del fons del tanc.

4.1.4 S'habilita una obertura normalitzada a l'espai buit per efectuar sondejos d'emergència.

4.1.5 Les canonades de la càrrega i els conductes de respiració són independents de les canonades i els conductes de respiració que s'utilitzin per a altres càrregues.

4.1.6 Per desembarcar aquesta càrrega s'han d'utilitzar bombes a condició que siguin bombes per a pous profunds o bombes submergibles accionades hidràulicament. Els mitjans d'impulsió de la bomba per a pou profund són tals que no poden constituir una font d'ignició de disulfur de carboni i no inclouen equip la temperatura del qual pugui superar els 80 °C.

4.1.7 Si s'utilitza una bomba per al desembarcament de la càrrega s'introdueix al tanc passant-la per un pou cilíndric que va des de la tapa del tanc fins a un punt pròxim al fons del tanc. Quan es vulgui retirar la bomba s'ha de formar prèviament una capa aïllant d'aigua en aquest pou, llevat que s'hagi certificat que el tanc està exempt de gas.

4.1.8 Per desembarcar càrrega es pot utilitzar el desplaçament mitjançant aigua o gas inert, a condició que el sistema de càrrega estigui projectat per a la pressió i la temperatura previstes.

4.1.9 Les vàlvules reductores són d'acer inoxidable.

4.1.10 Tenint en compte la seva baixa temperatura d'ignició i els reduïts marges necessaris per detenir la propagació de les flames, només s'autoritzen sistemes i circuits intrínsecament segurs en els emplaçaments potencialment perillosos descrits a 10.2.3.

Transport amb càrrega aïllant d'un gas inert adequat:

4.1.11 El disulfur de carboni es transporta en tancs independents a una pressió manomètrica de projecte mínima de 0,6 bar.

4.1.12 Totes les obertures estan situades a la part superior del tanc per sobre de la coberta.

4.1.13 El material de les juntes que s'utilitzin en el sistema de contenció no reacciona ni es dissol en presència de disulfur de carboni.

4.1.14 No es permeten juntes roscades en el sistema de contenció de la càrrega, inclosos els conductes de vapors.

4.1.15 Abans d'embarcar la càrrega, el tanc s'inertitza amb un gas inert adequat fins que el nivell d'oxigen sigui del 2 per 100, o menys, en volum. Es disposen mitjans per mantenir automàticament una pressió positiva a l'interior del tanc, utilitzant un gas inert adequat, durant l'embarcament, el transport i el desembarcament de la càrrega. El sistema és capaç de mantenir la pressió manomètrica positiva entre 0,1 i 0,2 bar, disposa de mitjans de comprovació a distància i està equipat amb alarmes de sobrepressió i de subpressió.

4.1.16 Els espais de bodega que envoltin un tanc independent en el qual es transporti disulfur de carboni s'inertitzen amb un gas inert adequat fins que el nivell d'oxigen sigui del 2 per 100, o menys. Es disposen mitjans per vigilar i mantenir aquestes condicions durant tot el viatge. També es proveeixen mitjans per prendre mostres de l'atmosfera dels esmentats espais a fi de detectar-hi la presència de vapors de disulfur de carboni.

4.1.17 L'embarcament, el transport i el desembarcament de disulfur de carboni es fan de manera que no es produeixi cap emissió de gas a l'atmosfera. Quan es tornin els vapors de disulfur de carboni a terra durant l'embarcament de la càrrega, o al vaixell durant el desembarcament de la càrrega, el sistema de retorn de vapors és independent de tots els altres sistemes de contenció.

4.1.18 El disulfur de carboni es descarrega únicament per mitjà de bombes per a pous profunds submergides o per desplaçament mitjançant un gas inert adequat. Les bombes per a pous profunds submergides funcionen de manera que s'eviti l'acumulació de calor a la bomba. A més, s'instal·la un sensor de temperatura de lectura a distància a la carcassa de la bomba i una alarma a la cambra de control de la càrrega. L'alarma es regula perquè s'activi quan la temperatura assoleixi 80 °C. La bomba està equipada amb un dispositiu d'interrupció automàtica en cas que la pressió del tanc baixi per sota de la pressió atmosfèrica durant la descàrrega.

4.1.19 Mentre el sistema contingui disulfur de carboni s'impedeix l'entrada d'aire al tanc de càrrega, a la bomba de càrrega o als conductes.

4.1.20 Durant l'embarcament i el desembarcament de disulfur de carboni no es manipula cap altra càrrega, ni es duen a terme operacions de desllastat o de neteja dels tancs.

4.1.21 Es proveeix un sistema d'aspersió d'aigua de capacitat suficient per cobrir de manera eficaç la zona situada al voltant del col·lector de càrrega, així com les canonades de la coberta exposada destinades a la manipulació del producte i les voltes dels tancs. La instal·lació

* Vegeu la guia de primers ajuts per a ús en cas d'accidents relacionats amb mercaderies perilloses (GPA), que dona indicacions per al tractament de les víctimes segons els símptomes que presentin i sobre l'equip i els antidots que poden ser apropiats per al seu tractament, i vegeu a més els capítols pertinents de les parts A i B del Codi de formació.

de les canonades i els broquets permet assegurar un règim de distribució uniforme de 10 l/m² per minut. L'accionament manual a distància s'installa de manera que es puguin posar en funcionament a distància les bombes que proveeixen el sistema d'aspersió d'aigua i accionar totes les vàlvules del sistema que normalment estan tancades, des d'un lloc adequat situat fora de la zona de la càrrega, adjacent als espais d'allotjament i de fàcil accés i accionament si es declara un incendi a les zones protegides. El sistema d'aspersió d'aigua es pot accionar manualment, tant in situ com a distància, i la instal·lació permet evacuar qualsevol vessament de la càrrega. A més, quan ho permeti la temperatura ambient, es connecta una mànega d'aigua amb broquet a pressió que es pugui utilitzar immediatament en el curs de les operacions de càrrega i descàrrega.

4.1.22 Cap tanc de càrrega no s'omple de líquid per sobre del 98 per 100 de la seva capacitat a la temperatura de referència (R).

4.1.23 El volum màxim (V_L) de càrrega d'un tanc es determina mitjançant la fórmula següent:

$$V_L = 0,98 V \frac{P_R}{P_L}$$

on:

V = volum del tanc.

P_R = densitat relativa de la càrrega a la temperatura de referència (R).

P_L = densitat relativa de la càrrega a la temperatura d'embarcament.

R = temperatura de referència, és a dir, temperatura a la qual la pressió del vapor de la càrrega correspon a la pressió de tara de la vàlvula reductora de pressió.

4.1.24 Els límits màxims admissibles de càrrega de cada tanc s'indiquen en una llista aprovada per l'Administració per a cada temperatura d'embarcament prevista i per a la temperatura màxima de referència aplicable. El capità porta permanentment un exemplar d'aquesta llista a bord.

4.1.25 Les zones de la coberta exposada, o els espais semitancats de la coberta exposada situats a menys de 3 metres d'un orifici de descàrrega d'un tanc, d'una sortida de gas o vapor, d'una brida de canonada de la càrrega o d'una vàlvula de càrrega d'un tanc certificat per transportar disulfur de carboni, compleixen les prescripcions relatives a l'equip elèctric especificades per al disulfur de carboni a la columna "i" del capítol 17. A més, no s'admeten a la zona especificada altres fonts de calor, com ara canonades de vapor la superfície de les quals tingui una temperatura superior a 80 °C.

4.1.26 Es disposen mitjans per determinar l'espai buit del tanc i prendre mostres de la càrrega sense obrir el tanc o pertorbar el farcit aïllant de gas inert adequat amb pressió positiva.

4.1.27 El producte només es transporta de conformitat amb un pla de manipulació de la càrrega aprovat per l'Administració. En el pla de manipulació de la càrrega figura el sistema de canonades de la càrrega en la seva totalitat. Es disposa a bord d'un exemplar de pla de manipulació de la càrrega aprovat. El certificat d'aptitud per al transport de productes químics perillosos a granel es ratifica de manera que inclogui una referència al pla aprovat de manipulació de la càrrega.»

CAPÍTOL V

Prescripcions d'ordre operacional

4. L'actual paràgraf 5.3.3 se substitueix pel següent:

«5.3.3 Els oficials reben formació sobre els procediments d'emergència que s'han de seguir si es

produeixen fugues, vessaments o un incendi que afecti la càrrega, tenint en compte les directrius elaborades per l'organització*, i a un nombre suficient d'oficials se'ls instrueix i forma en els aspectes essencials dels primers ajuts apropiats per a les càrregues transportades.»

* Vegeu la guia de primers ajuts per a ús en cas d'accidents relacionats amb mercaderies perilloses (GPA), que dona indicacions per al tractament de les víctimes segons els símptomes que presentin i sobre l'equip i els antidòts que poden ser apropiats per al seu tractament, i vegeu a més els capítols pertinents de les parts A i B del Codi de formació.

Aquestes esmenes entren en vigor de forma general i per a Espanya l'1 de juliol de 2002 de conformitat amb el que disposa l'article 16.2.g)ii) del Conveni de 1973.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 24 d'abril de 2002.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI DE SANITAT I CONSUM

9238 *ORDRE SCO/1050/2002, de 7 de maig, per la qual es modifica l'annex del Reial decret 1917/1997, de 19 de desembre, pel qual s'estableixen les normes d'identitat i puresa dels additius alimentaris diferents de colorants i edulcorants utilitzats en els productes alimentaris. («BOE» 115, de 14-5-2002.)*

La Directiva 89/107/CEE, del Consell, de 21 de desembre de 1988, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre additius alimentaris autoritzats en els productes alimentaris destinats al consum humà, va ser incorporada a l'ordenament jurídic intern pel Reial decret 1111/1991, de 12 de juliol, pel qual es modifica la Reglamentació tecnicosanitària d'additius alimentaris, aprovada pel Reial decret 3177/1983, de 16 de novembre, i modificada pel Reial decret 1339/1988, de 28 d'octubre.

Aquesta Directiva 89/107/CEE incloïa les diferents categories d'additius la regulació dels quals s'ha dut a terme mitjançant directives específiques.

Posteriorment a aquesta adequació quant a la utilització dels additius, es feia necessari establir-ne els criteris d'identitat i de puresa.

Quant als additius diferents de colorants i edulcorants, regulats mitjançant la Directiva 95/2/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de febrer de 1995, modificada per les directives 98/72/CE i 2001/5/CE, han estat incorporades al nostre dret intern mitjançant el Reial decret 142/2002, d'1 de febrer, pel qual s'aprova la llista positiva d'additius diferents de colorants i edulcorants per al seu ús en l'elaboració de productes alimentaris, així com les seves condicions d'utilització.

S'han establert per a algunes categories d'aquests additius determinats criteris d'identitat i puresa. Així es va fer, en una primera etapa, mitjançant la Directiva 96/77/CE, de la Comissió, de 2 de desembre, per la qual s'estableixen els criteris específics de puresa en